

lis, est essentialis, & ista alia, petrus est existēs, est accidentalis; ergo, prædicata accidentalia ab essentia distinguuntur, quia implicat idem esse essentiam & accidens respectu eiusdem subiecti.

Respondeo, distinguo, antecedens, existentia est accidens prædicabile respectu petri v.g. concedo, antecedens; est accidens prædicamentale; nego, ut patet in sequenti propositione, petrus est risibilis, quam dicunt omnes philosophi ad prædicamentū proprii pertinere; unde quod aduersarij dicunt, illam primam propositionem in argumento suo adductam esse essentialem, aliam vero accidentalem, talis diuersitas non arguit distinctionem inter prædicata illa, sed solum diuersitatem in modo prædicandi, & distinctam significationem copulæ, est, prædictis propositionibus; quia in propositione illa, petrus est rationalis, particula, est, habet significationem distinctam ratione prædicati adiuncti, ut contingit in cūctis propositionibus æternæ veritatis; in alia verò propositione, videlicet petrus est existēs, copula, est, sumitur in rigorosa & propria significatione illius, & ita accidentalis dicitur ex eo, quod contingens sit petrum esse, aut non esse, & sicut contingens est petrum esse, ita contingens petrum esse rationalem; nam quod non est, rationale non est.

69 Obijcies 9. essentia rerum sunt ingenerabiles, & incorruptibiles; existentia autē sunt generabiles & corruptibiles; atqui corruptibile, & incorruptibile distinguuntur; ergo essentia & existentia distinctæ erunt.

Respondeo, quod si sumatur physicè, tam essentia quam existentia corrumpuntur, si verò sumantur in esse possibili, similiter sunt incorruptibiles ambæ, & omnes res similiter; quia quod est possibile, est essentialiter possibile, & quod possibile non est, per nullam potentiam fieri potest possibile; quo sensu res omnes in esse possibili improducibiles sunt.

70 Obijcies 10. potest concipi existentia sine essentia creatâ; ergo essentia distinguitur ab existentia.

Respondeo; quando essentia habet entitatem potest concipi sine sua existentia, nego; quando non habet actu suam entitatē, concedo; quia habere essentiam actu est actu existere, essentiam esse possibilem est posse existere, essentiam esse actu est actu existere. Unde rectè philosophando, & bene rem perpendendo non possumus concipere essentiam, nec in esse possibili, nec in esse actuali sine ipsa existentia, vel possibili, vel in actu exercito, quia quod non habet existentiam possibilem, non habet nec essen-